Supărarea bunătăţii
e ca ploaia cea de vară,
/: iute vine,
iute trece,
şi pe urmă-i soare iară.
:/

**Supărarea urii însă
e ca ploaia toamnei:
rece.
/: Vine-ncet,
dar când se lasă,
până-ngheaţă nu mai
trece. :/**

**Voi fiţi fiii bunătăţii,
s-aveţi dragoste-
mpreună,
/: şi peste mânia
voastră
soarele să nu apună! :/**